,,)

ri-

n-

sse

mi-

87.

strae

dam.

colle-

Pre icago,

es

Itaria,

rectis

riana,

Eudo-

URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

BIS IN MENSE PRODIT

Pretium annuae subnotationis, ante solvendum, est: in Italia Libellarum 10; ubique extra Italiam Lib. 15; M. 12; Sch. 12; Doll. 3; Rubl. 6; Flor. 71/2.

Inscriptiones et omne genus indicationes pretio aequissimo referuntur, quod est in extremis commentarii paginis Lib. 0.50 pro unoquoque centimetro quadrato

Cuncta mittantur ad Aristidem Leonori equitem, commentarii VOX URBIS possessorem et administratorem ROMA — Via Alessandrina, 87 — ROMA

chritudine insignem, atque Commentarii moderatore iubente expresse Subnotatio fieri potest:

IN BUSSIA IN ANGLIA

Ecolesia-

mulbimib

tra Italiam

-imbs iinsi

torio Rei-

itas, prouti

rum nomina exspectare tradenda;

n suum olim tam Commentario dederunt.

irbis reterentem, bul-

IN CIVITATIBUS FOEDERATIS AMERICAE SEPTEMTR.

Apud PRIDERICUM PUSTET S. Sedis. Apost et S. Rituum Congr. Typogr.

NEW YORK

52, Barclay Street.

436, Main Street.

S. Sedis Apost et S. Rituum Congr.

MONTREAL

RERUM INDEX

COMMENTARII « VOX URBIS » SOCIIS ET LECTORIBUS IN ANNUM M DCCCCIII Vox Urbis. QUAESITIS RESPONSIO. De quibusdam animalium vocibus apud Latinos EX POLONIA B. ANGELICI FAESULANI ET LUCAE SIGNORELLII EFFIGIES FABULAE SELECTAE FONTANII A IOANNE BAPT. GIRAUD LATINE REDDITAE. Fr. Xav. Reuss

Arabes quinam et quando? D. Lascaris. NIC. MACHIAVELLI SENTENTIAE Latine interpretatus est C. Dehò. LEONIS PP. XIII LITTERAE APOSTOLICAE QUIBUS CONSILIUM INSTITUITUR STUDIIS SACRAE SCRIPTURAE PROVEHENDIS.

In tertia operculi pagina:

LIBRI RECENS DONO ACCEPTI.

ROMAE

socios novos, ipsi gratis Commentario fruantur; sin, possint amico favere,

EX OFFICINA PACIS, PH. CUGGIANI

36, Via della Pace Tumionmilaixa mouomu acioca mina non

M CMII

Ciapponi Franciscus et Soc.

OFFICINA

ANAGLYPTIS, GEMMIS CONCHISQUE CAELANDIS

PRAESERTIM IN REDDENDIS FIGURIS PHOTOGRAPHICE EXPRESSIS

TEMPERANTIA IN PRETIO - DILIGENTIA IN OPERE

she astronomic multiple in single of the BOMAE

pellice's inthe ornathm, quam

IBER (vulgo "ALBUM.) praecipua Urbis referens, pulcritudine insignis atque, commentarii Vox Urbis moderatore iubente, expresse conflatus, apud eumdem commentarii administratorem, ROMAE, VIA ALESSANDRINA, 87. ven. lib. 1.50.

VOX URBIS osue ram, auteque tot cognovit pro-

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

introque, louber etam e collision de parte ROMAE - Via Alessandrina, 87

anneibrahaen Derospectus Noval IULIIS USQUE AD

(Vid. in secunda operculi pagina).

FIGURAE URBIS ROMAE

PIDELS OF ARTE PHOTOGRAPHICA EXPRESSAE

OLLECTIONES VARIAE ET NUMERO ET PRETIO

VILLE TOLE TO UND TO UND Administratores.

URSIS E JANIGULO MONTE PROSPECTUS

(*2.0 X 01.1) manet adbue circa Sibe-

qui sociis commentarii VOX URBIS dono datus est,

mattero sant venit singillatim L. 2.50

and the fact, see sales to proper of the solution of the solut

ounine faverit. Deinder MINORI ACCIPIET PRETIO.

Sociis qui in Nordica America versantur vehementer commendamus quod a Sodalibus Carmelitis novissime institutum est ac regitur

COLLEGIUM SANCTI CYRILLI

ad liberalem eamdemque Christianam et nostrae setati aptam institutionem iuvenibus comparandam.

Prospectus studiorum et regularum, quae collegium moderantur, petatur ab ipsius Collegii Preside, 6413 Star Avenue (Woodlawno) - Chicago, Illinois. Tutattodes cibasomi

TIVIT Ais um I GUJOAcede au gunt excitatae.

IL CANTICO DEL SOLE

Cassisi

dali, qui Lutetjae iterum accem tentavit, Dum

materiatur; post primuus ponderis vi res:

S. Maria degli Angeli, presso Amisi, tip. della Porsimoula, 1807

PHILIPPUS VITI Eques

MARMORARIUS

ROMAE - Via - Alessandrina N. 51, 52 - ROMAE

Affabre sculpit quae sunt ad simulacra, altaria, sacella, aediculas, uti patet ex operibus erectis aut refectis in Basilica Lateranensi, Liberiana, Laurentiana extra muros, Transtiberina, Eudoxiana, etc.

VOX URBIS

DE LITTERIS ET BONIS ARTIBUS COMMENTARIUS

PRETIUM SUBNOTATIONIS: In Italia: Lib. 10 — Ubique extra Italiam: Lib. 15, M. 12, Sch. 12, Doll. 3, Rubl. 6, Flor. 7 1/s.

BIS IN MENSE PRODIT

POSSESSOR ET ADMINISTRATOR:
ARISTIDES LEONORI, eques
ROMAE - Via Alessandrina, 87.

COMMENTARII "VOX URBIS ", SOCIIS ET LECTORIBUS

IN ANN. MDCCCCIII

noster ab initio suo annum exigit. Qui curas, qui labores nostros assidue contulimus ut omnia recte, quantum fieri posset humanis, caderent, qui lustro integro in illud unum conati sumus ut bene de optimis litteris et artibus mereremur, qui nihil inausum, nihil intentatum liquimus ut sociis possemus gerere morem, hoc assequuti sumus, quod Commentarius hic sua mole stet, proprioque vultu gaudeat, et sua dignitate iucundus inter ceteros huiusmodi non sine praeconio ubique iam orbis terrarum habeatur.

Quae nonnulli timebant, evanuerunt adversa; quae nonnulli, qui in speculis erant, male cessura sperabant, prospera advenerunt; quae e sociis nostris nonnulli, qui sapientes in sustentandum primo, deinde in amplificandum opus egregium, vires, consilia, elucubrationes suas attulerunt, quae, inquam, hi sibi nobisque optabant, quintum hoc iam lustrum implevit. Quae denique primo apparebant hispida difficultatibus, ardua impensis, aspera invidiis, quibus malevoli audebant

In volgum ambiguas,
suisque artibus confisi, nobis

Fatum crudele canebant,

haec omnia vicit

mens conscia recti,

et in semel susceptis propositi tenax constantia, et gratia, et benevolentia et collata auxilia sociorum, quibus gratum ac suave fuit elucubrationes mittere, indicare plurima, et ea dare nomina, quibus nostri Commentarii paginae, quasi totidem sideribus, pulcherrime rutilarent.

Ita ad praesentes usque limites iter emensum; iamque finem attigimus in quem tendebamus, iamque illa, in quae conabamur, tenemus. Qui suos nostris inseruere labores hoc probe sciunt; qui ceteri noscere cupiant, intueantur, quaeso, quantus latinitatis amor, Commentario nostro faciente, ubique flagrarit; quanta aemulatione

praeclara ubique arserint ingenia; quot nobiscum esse voluerint, ita ut sermo latinus priscum revertatur in aurum vivus et valens, passimque censeatur qui possit unus veluti lingua communis haberi, non unice in more eruditis, et ad omnia proclivis et cereus, quae nostris hisce temporibus inventa sunt. Quae quidem explicanda curavimus, uti nova, novis interdum vocibus cusis, prout res flagitabat, aureos iuxta auctores vel exprimerentur, vel iaxta eorum vestigia et ritum componerentur. Non enim latina tantummodo verba latinitatem constituunt, sed intimus animus, et mens, et spiritus afflans omnia iugi studio, sedula diligentia comparatus; nec latinus ille habendus est qui hodiernas res et voces latinis vocibus interpretatus fuerit, sed qui antea res animo latino conceperit, verbis mentem postea sponte sequentibus.

Quamobrem, nullam arbitrati sumus rapinam si ea, quae filiorum sunt, in maternum linguae decus divitiasque inseruerimus; nostra enim sunt haereditario iure quae latina fuerunt; et ideo pio iure in maiorum honorem deferenda, quae nostra aetate acciderunt. Fons rivulo dedit undam purissimam; nos urnam aliquam et amphoram a rivulo haurientes pii fonti reddidimus.

Et quidem nos ita recte fecisse quoties non ab inquinato et lutulento flumine alieno, sed a nostro pellucido et candide latino deprompsimus, illi testantur qui nostra prosequuti sunt favore, benevolentia, quin et plausu nobis gratissimo. Qui profecto ubique terrarum degentes magnum de nostro opere circa latinitatis cultum protulere iudicium, cum binae quaestiones in litteraria republica nuper excitatae ad nos devenerunt, atque ita resolutae sunt prout argumenta et vota nostra ferebant. Prior et princeps illa fuit de recta pronuntiatione latina, in quam tres continentes incubuimus annos, et quae penitus in gratiam Romanae pronunciationis ita cessit, ut nunc de instituenda oecumenica Academia hic agatur (1) ad quam undique conveniant, qui recte latine dicere velint, nihil hiulcum, nihil pressum, nihil hians interserentes, nihil auferentes, nihil opprimentes, nihil mutantes, nihil addentes, conscriptis; quinimo, idque mira felicitate actum est, ratio quaedam scribendi latinos libros apud exteras civitates omnes perspecta est, qua singuli et facile calleant, et latinum Romano sono pronuncient.

Altera quaestio fuit de constituenda societate latine loquentium (1), et haec ocius priori, antequam leges quibus coalesceret vigeretque, scriberentur, factis haberi coepit, et servare leges et frequentari inter socios Commentarii huius, qui certatim in rem incubuere scriptis et verbo.

Haec duo praeclara et iucundissima nobis absoluta sunt anno delabente, quibus non modo erecti sunt animi nostri, sed et stimuli quidam additi, magis ad meliora quaerenda, quam ad ea, quae hactenus prosequuti sumus tenenda; perseverare enim in bonis laudabile est, at in meliora semper niti, optimum ducimus. Quod igitur bonum est in melius, quo possumus Marte, mutabimus; melius in optimum adducere, attollere.... Optimum quidem nequaquam est in humanis; minimis tamen urgeri, prout suffecerint vires, curabimus; assequemur hoc autem desideriis dictisque audientes sociorum.

Quae duo ita sunt nobis expressa, ut alterum generalem cultum, historicum paene dixerim, respiciat, alterum vero ad peculiarem cultum nostrorum temporum pertineat; tales nam sumus, qui a nostra aetate non discordes esse velimus. Quod ad primum spectat, dabimus nonnulla excerpta a summis auctoribus latine conscripta proximis saeculis, quae vel parum nota sint, vel omnino ignorata, (nempe e manuscriptis illa depromemus), nitida latinitate dulcia, historicas res, artes, litteras, singularia, oblita penitus quae respiciant; dabimus insuper philologicas de latina lingua notas, commenta, emendationes, criticum quid, vocum vires et efficaciam, et nativam significationem, et com-

(1) Cfr. an. V, n. XXI.

(1) Cfr. an. V, n. XVIII.

PROSPECTUS SUBNOTATIONIS

COMM. VOX URBIS IN AN. MDCCCCIII

Pretium subnotationis est in Italia Libell. 10; ubique extra Italiam Lib. 15; M. 12; Sch. 12; Doll. 3; Rubl. 6; Flor. seu Coron. 7 /2, recto tramite mittendum ad

PRAEMIA SOCIIS CONSTITUTA.

Qui pretium uti supra miserit haud citra ultimum lanuarii mensis diem an. MDCCCCIII, praeter Commentarii numeros omnes qui edentur ipso an. MDCCCCIII, accipiet ad libitum

a) Librum (vulgo « album ») praecipua Urbis referentem, pulchritudine insignem, atque Commentarii moderatore iubente expresse adstructum; sive

metr. 1,10 × 0,24); stre

coloribus plurima de Roma, iuxta optimarum artium placita, referunt.

QUI NOVOS DABIT SOCIOS eliget insuper:

a) Libros de disciplinis omnibus, de bonis litteris, de Ecclesiasticis rebus quocumque e bibliopolarum catalogo, usque ad dimidium subnotationis annuae suae, id est in Italia ad Libell. 5; extra Italiam ubique ad Libell. 7,50; Marck 6; Sch. 6; Doll. 1½; Rubl. 3; Flor. seu Coron. 3½. Ipse electos libros describat atque Commentarii administratori significet; gratis mittentur, excepto impendio diribitorio Rei-

publicae debito; sive

b) E picturis Urbis grandes duas, photographice redditas, prouti

voluerit ac significaverit; usque, ceu supra, ad dimidium annuae subnotationis:

c) Sin potius cupierit, dimidium subnotationis pretium ei remittetur qua pecunia dimiserit.

Hac ultima conditione (c) modus datur sociis, quo si binos dederint socios novos, ipsi gratis Commentario fruantur; sin, possint amico favere, Commentarium dimidiato pretio praebente s.

Motatum vero plane volumus nos nova omnino sociorum nomina exspectare tradenda; non enim socios umquam existimabimus eos qui nomen suum olim iam Commentario dederunt.

stirpis magnae illi familiae corvorum, cornicum, et similium apud rusticos « graccum », seu « graculum » haberi; « graculus » enim diminutivus est substantivi « gracchi ».

Cicadarum (quae, iuxta Homerum, « sub arboribus considentes dulcem emittunt vocem », quibus Seniores Teucrorum a speculis moenium Ilii spectantes et colloquentes comparantur) cicadarum, inquam, vocem italice exprimimus verbo frinire, quod a verbo « fritinire » latino non valde distat, syllaba ti, more vulgi, quod brevissima semper amat, sublata. Oves belare italice dicimus: e primam ita pronunciamus apertam ut a vel proxima sit, qua vox eadem latine sonat « balare »; atque inde belato italicus recte fit, uti « balatus » latino more. Nitrire, nitrito dat vocem equorum « hinnire – hinnitum »; fortassis italica vox hodierna pulchrior antiqua.

Quod autem singulare sit in voce canum invenio, et huiusmodi habetur. « Ululare », « eiulare > scimus canes in campis amissum dominum lamentabili voce invocantes et flentes; hoc auten nos et ululare, et urlare, et rullare, ut dixi, pariter ferimus; « latrare » prisci dicebant canes siquando irati aut furem, aut exterum prope domini sui res viderent, greges, domos, campum. Nos verbum idem, patricio potius in sermone, retinemus; vulgus autem praefert verbum abbajare; cuius vocis causa in eo requirenda est, quod canibus apparet videntibus homines « baiulantes » aliquid, quippe ablatum hoc putant seu surreptum; hinc si in verba latrare indicant latronem, in verbo abbajare non minus indicant hominem deportantem humeris quod ablatum, surreptum credunt.

Singula persequi longum lexicum conficiet, praesertim si vocum reddenda sit causa singularum. Ista modo tibi sufficiant.

At circa ea, quae de « parro » scribis ignota tibi ave, quae hic apud Italos Aequicolas porcigliolo appellatur, degitque in silvestribus ubi palustria sunt, interdiu raro, noctu autem fere semper « tinnipat », edens nempe vocem, quae aliquid habet commune cum grunnitu porcorum brevissimo, unde nomen illi inditum vulgo a rusticis, quum vero brevissima sit vox, tinniens potius quam prolata videtur. Rustici, nisi mea me fallit' memoria, hanc vocem indicant verbo sguillare, sen squillare, quo nos acutum tintinnabulorum minorum sonum indicamus. At quodnam erit apud reliquos Italos huius volucris pinguissimae et sapidissimae nomen? Candide fateor, ignoro. Unum hoc scio, patricia, ut aiunt, nobilique lingua piviere esse appellatam a « parra » illa Horatiana, seu « parrha » longe diversam. Quae quidem prior ob pinguedinem et ignaviam noctu tantummodo viat, altisque regionibus potitur, et volans tinnipat; nec solitaria, sed grege volat, idque agit ubi instinctu impendere procellas praesentit; tunc a palustribus abit ne submergatur, secumque natos et coniugem ducit. Parrus haec; de qua optime Plinius ait, lucente Sirio obmutescere et ferme non apparere. Parram Horatianam autem, nisi species pro specie usurpata poetice sit (ut « libysthidis Ursae », pro « Leena » apud Vergil., Lib. IX), ex aliqua corporis plumarumque similitudine, ex lugubri voce, upupam, seu ululam esse arbitror potius quam bubonem, seu bubum. Non enim assentior iis, qui in ea sylvestrem gallum, noctu breves clamores, atque hos lugubres, canis instar in specu latrantis, indicari suspicantur.

In illo, quem « rattum » dicis, seu « murem ponticum », nonne sorex decumanus abditur, quorum multitudo ingens in nos, nuperrimis saeculis, ab Asia per Yperboreos montes, aut, uti nonnulli autumant, e Scandinavia devenit?

Haec ego summatim respondenda tibi putavi, ut scias eadem, quae tu sentis, nos quoque sentire; de opportunitate temporis et utilitate laboris tantummodo a te, vir amplissime, discrepare.

Tu modo cura ut sis, et bene sis, et floreas. Et siqua sors voluntatem tuam tibi ita fortunet, ut societatem de re inquirentium et scribentium possis adstruere, « ecce ego, mitte me », non recuso laborem, quo vires meae, quaecumque sunt, aut futurae sint porrigantur; noscis enim in Commentario nostro me, in elucubrationibus, quae « Communia vitae » inscribuntur, pluries de animalium vocibus, inserta ad incunditatem narratiuncula, aliquid delibasse, et nova etiam verba (ut « gutturiare » indicans vocem galli indici, quem nos gallinaccio, Galli dindon appellant), aliquando proposuisse.

Etiam atque etiam vale.

Romae pridie kal. Novembr. an. MCMIL.

EX POLONIA.

VARCUS, si per lapidem cecidit, lapidem exse-J cratur. Nonne ita? Sic apud nos. Doctrina studiumque linguarum veterum credita erant (proh! etiam nunc fit) magistris, parum earum gnaris, nedum auctoritatem et vim eradientem perspicientibus. Quid igitur? Tempus frustra teri, absumi, perdi, paene universa omnium voce conclamatum est. Odium paratum, neque multum aberat, quin doctrina illarum linguarum plane aboleretur. Res tamen eo deducta, ut tempus, quod prius iis in ephebeis impendebatur, valde contraheretur. Quid porro futurum sit, nondum claret. Res nondum irrevocabili modo perspecta. Spes certe aliqua manet fore, ut calamitas disciplinarum avertatur, cum cultus publici administer designatus sit vir excultissimus et ipse in linguis veteribus, inprimis autem latina versatissimus, earumque fautor egregius, Gregorius Saenger. Quae res tantum mihi attulit gaudium, ut fieri non potuerit, quin carmine gratulabundo, quod heic adiunxi, linguae latinae auctoritatem, potestatem dignitatemque celebrarem. Valete.

Varsaviae, postridie id. Oct. an. MCMII.

V. C.

GREGORIO SAENGERO

PUBLICI CULTUS ADMINISTRO

RECENS ELECTO

CARMEN

DE LINGUAE LATINAE AUCTORITATE.

Diversa et ore moreque varia Mortalium gens; inde studet diu Tandem viam invenire certam, Qua propior queat esse sorti, Finemque quaerit assiduo suum, Cui parta et in quem sedula nititur, Semper petens sublimiora, Sisyphios imitans labores.

Multique tentant artibus evehi, Divinitus quae terricolis datae, Multosque fert fructus ratosque Ille labor sapienter usis.

Omnis labor sed fit levior tamen,
Coniuncta vinclo si ratio iuvat:
Quae magna sunt, tulere saecla
Consilio viribusque iunctis.

Iunctura quaedam sed manet efficax, Quae promovere rem queat acrius, Quae polleat conglutinare, Quae nequeunt fiori sine Illa.

O, hac sublata si babylonia Discordia, quae dissimili modo Mortalium distorsit ora, Sermo velit sociari in unum!

Frustrane lingua Romulo dissita
Per orbem, an et quae gentibus utile
Conaminum ferat iuvamen
Quaeque homines societque mentes?

Quantum colondus, si quis eam fovet Reique finem propius admovet, Bi Romulo sermone fortis Iungere pollet et ore gentes!

O, lingua grata, quae simul excells
Nec non sum, qui te penitus aupit,
Extollis ascriptum in celebrem
Laude superstite iure coetum,

Cultorem habes nune, qui insolite modo
Et arte summa it fovet et tua
Arcana thesaurique gemmas
Disserit et cupidis sarum.

Cash supreme non sine numine
Electus ille, sterneret ut vias
Nunc publici cultus simulque
Praeses ut esset et litterarum.

Gaudete, amici: nunc hominum artius Commune vinclum vinciet ille vir Exercitum multiplicando Romuleo loquitantium ore.

IOSEPHUS WABNER.

NOVUS COMETES.

Quun astronomica passim commentaria cometem novum per caeli spatia peregrinantem nunciassent, qui decedente mense octobri visibilis esset, mora mihi non fuit, nec requievi donec de ipso certa reseirem, ut lectoribus gratum facerem, quos caeli cura tangit aliqua, et plus minusve sollicitat.

Quod quidem et singulis et omnibus commune reor; hospitem namque in nostra de remotissimis adventantem finibus et videre cupimus et alloqui, et modos, et mores et mentem eius perspicere desideramus. Hinc virum in astronomicis apud nos doctissimum, humanitate maxime florentem, quocum libenter hisce de causis versor, Iosephum Lais, Congregationis, cui a sancto Philippo Nerio nomen, ornamentum, quem Vaticana specula alterum a moderatore intuetur, de more adivi, ut ea me doceret, quae postea narrarem. Atque huius donum est tabula illa, quam lectoribus coram exhibemus, in qua et cometae datur imago, prouti photographico apparatu recepta et, et

mutationes quae usu invaluerint. Insuper singulares commentarii num ros evegabimus, quias digna viris

aluit Pallas, quo

lass exstet, quibus recordatio consecretur acterna factis gestisque celeberrimis.

Primus huiumbdf numerus incunte anno, die prima mensis Ianuarii, edetur, dedicatus Leoni XIII, qui cam Petro tertius XXV Pontificatus manum agit; enice destrinam, prudentiam omnes omnes ore uno salutant. Ut autariorum numeris manostri notitia percrebrescat, opini proble dabimuşa üb decem nameris Dolle Wy Mark 1 Bubl 1/4 impendie immunes ii, son propela civitates dones peist applied to tookerbile melion a, et gratiam, et bea er at notice et de latinic log neathant (1 & 61 lated hints priori, a

nostro se exhibeant quales hactenus exstitere. Prespectus autem subnotationis commentario huic, pro integro anno MDCCCCIII, talious condicion bus et foedere habeatur:

Qui recto tramite ad Aristidem Leonori equitem (Roma, Via Alessandrina, 87) haud citra ultimum Ianuarii mens. diem, an. MDCCCCIII pretium annuae subnotationis miserit (in Italia Libell. 10, ubique extra Italiam Libell. 15; Mark. 12; Dollar. 3; Rubl. 6; Cor. 7 1/,), praeter Commentarium, accipiet ad libitum:

- a) Librum (vulgo « Album ») praecipua Urbis referentem, pulchritudine insignem, Commentarii moderatore iubente expresse adstruetum; sice
- b) Urbis e Ianiculo monte prospectum tabulan aere casam metr. 1,10. × 0,24.); sive ing e) Collectionem chartularum electissimarum, quae distinctae coloribus plurima de Roma, inxta optimarum artium placita, referent.

10 Qui practerea movos dabit socios eliget inad comma proclivis et coreus, quae nostris foque

(100) Libres de disciplinis omnibus, de bonis litteria, de écelesiasticis rebus, quocumque e bliopolarum catalogo, mque ad dimidium Ametationis annuse suse, id est in Italia ad

restigit et ritum componerentus Con enim la

Libell. 5, extra Italiam, ubique, ad Libell. 7,50: Mark. 6; Sch. 6; Doll. 1 1/4; Rubl. 3; Coron. 31/.). Ipae electos libros describat, et nobis significet; gratis mittentur, excepto impendio diribitorio Reipublicae debito: sive

V. naA

- b) E picturis Urbis grandes duas photographice redditas, prouti voluerit, et significaverit; usque, ceu supra, ad dimidium annuae subnotationis.
- c) Sin potius cupierit, dimidium subnotationis pretium ei remittetur, qua pecunia dimiserit.

Hac ultima conditione (c) modus datur sociis. quo si binos dederint socios novos, ipsi gratis Commentario fruantuc; sin, possint amico favere Commentarium dimidiato pretio praebentes.

Notatum vero plane volumus nos nova om nino sociorum nomina exspectare tradenda; non enim socios novos umquam existimabimus en qui nomen suum olim nobis dederunt.

Denique hortamur quotquot adhuc in remi tendo pretio subnotationis annuae praeterite vel... claudicant, vel... chiragra laborant, ut inte grum quantocius mittant, nisi velint imminent anno penitus Commentario carere.

athy superiory stee stee proprioque villa

andent of sua diguitate incurdes inter sette

berentur, factis haberi coepit, et servare od gerud addeties ich melium vogdens Capp Case Ho shooting surt appo delacente, mili erecti sunt animi metalend bbo labori manus umquam, nt Et sine ambiguis, circa rem imam, causas tamen enume-casque ne omnes quidem; non ibratione uti possim, certis ne angustiis Commentarii, tie statutes practer fines non

, nisi prima et gravior, ea nmani opere nascitur; pud exteras civitates s Italos urbs omnis ab urbe

ed intimus animus, et mens, et spiritus afflans stil vecabulis, et quasi spiritu its differt, ut non b hace illa difficiliter intelligatur, name de plebeio sermone res agitur unice, sed non tingat ut illi transmarini vel transaltur, quos una cogit in regione et circumiectae Alpes a relilint Quid commune inter Pisanim et icem? Quid inter Neapolitanum, et Venemigot Sionlum, et Hetruscum ? Quod c vax > Thuseus appellat, Neapolitanus < basium > realigit; quod Siculus profert Ameria, i. e. An-reas, Romanus audit quasi diceret « irem »; huncus quasi diceret « obfuscabat ». Ab enu-erasitis abstinco ne sim propemodum infinitus.

Quod si tanta varietas et fortasse diversitas, quinimo et oppositio est inter verba, quae comnane sliquid, ac proinde quasi certum, con-titutum fixumque habent, considers tu quid futurum sit in vocibus, quae liberrimae indoli rusticorum puerorumque creduntur, quas et matres et avi blandientes puellis suis, horum auribus mentibusque inspirant, infigunt haud faciliter obliviscendas, maxime quia ipsa animalia diverso penitus hie illie nomine nuncupantur. Ignoro utrum tibi risus, vel admirationis causam praebeam, philologis certe studii ed animadversionis causam dabo. Boves qui vocantur passim inter Italos, mummi apud pueros in nonnullis pagis vocantur, voce, ut reor, a mugitu quaesita et proximiere imitatione suadente; oves, ere vel int doctos indoctosque, alibi memme, voce balantibus persimili; harum filii alibi agnelli, alibi agni penitus latine vocantur; sic et quae motacilla, avis dicitur, alibi cutrettola, alibi scodanzinzola dicitur ex illo caudae semper irrequietae motu, quo apud nos verbum invald seodinzolare - (in tertia praesentis indicativi singularis persona acodinsola), quo scilicet verbo exsultantium canum et blandientium caris, cardam ad mensuram laetitiae agitantium, modum indicamus. Verumtamen ut propior tibi fian, ecce quae moras praecipitanti calamo subeunt; panca quidem at vera et fidelia; panca, inquan, quia mihi numquam ea fuit sententia a apenninicolas et ruricolas nostros interdum commoranti, ut ista rescirem.

Lupos « ululare » patricio sermone recte di cimus, quod mihi vocabulum, sicut « eiulare », unde « ululatus » et « eiulatus » integrum ferme est ab clul, et ulul Hetrusco, Semitico ex Hebracis, et siquid ultra e Lydis quaeras, non

Lydia quendam Gens bello praeclara ingis insedit hetruscis; propterea quod et Tiber Lydius dictus est ab codem Vergilio:

silikas stelles to ubi Lydius arvalento secat agmine Tibris.

Nec quis negabit aliquid funestum et lamentsbile esse luporum ululatum nocte inclamantium. Hinc et eadem de causa « upupa » avis apud nos ulula vocatur. Lupi autem dicuntur a rusticis omnino urlare, aut rullare; ulula lamenta edens sua haudquaquam urlare dicitur, quia illud r insertum aliquid crudele addit lamento; atque inde ulula dicitur lamentare aut allulare, all (in Neapolitanis) alluccare. Corvos gracchiare affirmamus, potius quam « ovare gutture », asi « graculare » latine; sed vox est integra a no mine « graceus », et « graculus », quae gemiss a Latinis relicta sunt. Et hic advertas oro capes

quoque meritum virum censent quia post susceptas explorationes libros ediderit a doctis in re peritisque laudatos quam maxime.

Suedo genere antiquissimo pariter ac nobilissimo ortus Helsingforsii anno MDCCCXXXII, iuvenis admodum naturae disciplinis eo ardore se tradidit, quo dilectam peramavit patriam. Sed natali Finlandica ex urbe, cuius in athenaeo pater eius, gentis dynasta, metallorum naturam docebat, exsul brevi recessit et Russici dominii impatiens Berolinum migravit, ut studiorum curriculum perficeret.

Laureum ibi sertum consequutus, Suedos invisit, ibique amicitiam lucratus est Othonis Torell, viri doctissimi, cuius consilio iter illud ad Spitzbergenses insulas suscipiendum constituit. Quae via hodie tuta nautis panditur, ignota tunc temporis et densa caligine obruebatur: sed Suedensi republica expensas pollicente, uterque amicus ab anno MDCCCLVIII ad annum MDCCCLXVIII quater iverunt atque redierunt ad litora inexplorata, quoadusque eorum faciem et locum satis comperta habuere.

Ausui vero magno auxilio fuerunt viri quoque omni scientia clarissimi, qui in nautarum comitatum cooptati sunt, Malgremius praesertim atque Chydenius. Deinde ad Groenlandiam terram conversa exploratorum vota. Normanni barbari primo tempore casas atque oppida inter glacies eius condiderant; iamvero a saeculo veluti Danorum colonia passim litus illud habebatur, quod tamen etsi notum satis ex occidentali facie, orientalem contra ignotam omnino servaverat. Tunc Adulphus ille per campos glacie concretos atque latissimos iter suscepit, viamque eo usque est prosequutus, quo constaret satis totam insulam glacie atque nive undique esse obrutam.

Quod itaque sibi nauta investigandum proposuerat, utrum Groenlandia terra solutas longius regiones haberet an libera maria paterent, optime cognovit.

Qua reperta facie terrae, id visum est novo argumento probatum, quod Agenig doctor arguerat, Europae faciem omnem temporibus antiquissimis glacie concretam atque rigidam, albam et desertam enituisse.

Quin etiam alia eaque tutiora innotuere; glaciei faciem ubique immutatam, modo in planitiem extensam, modo ad montani instar loci asperam; rivuli inventi sunt, qui per glaciem discurrunt, sive patentes, sive invisibiles, et glacialis pulvis recognita, qua rivuli ipsi cooperiuntur.

Modo ad novos ausus eosque maiores accessit Nordenskiöldi audacia. Noverat enim ille, a saeculo usque decimosexto, nautas Europae audaeissimos plurimum contendisse ut Indias orientales nordico itinere attingerent. Mac Clure atque Mac Clintock duces recentissime rem tentaverant; uterque tamen incassum sive ex Asia in Europam, sive ex Europa in Asiam quaesiverant viam. Neque iam mutata res videbatur, postquam Von Baver, Germanus viator, ra mari explorato, transitum per illud nullum patere asseruerat. Noster vero his parum credulus nautas multos sententiam rogavit, comperuitque certo anni tempore ad Obi fluminis fauces usque esse viam. Inde ausus conceptus ex Russicis oris in Americana transcundi litora.

B. Angelici Faesulani et Lucae Signorelli effigies.
(Photographice expresserunt Fr. ALINARI, Florentiae).

Suedus mercator Dickson Russusque Sibiriakof pecuniam ad rem contulere. Vega conscensa navi anno MDCCCLXXVIII, Celiuskin caput prospere arreptum; verum ad Lenae fluminis fauces glacie coagulatas morari iter oportuit. Hibernis autem expletis solutoque mari audax cursus felicissime expletus est. In quo quidem alia multa eaque maxime utilia disciplinis naturae ditandis obtigere. Asiae enim septemtrionalis regio innotuit, cuius levis antea notitia fuerat, libri editi quamplurimi et doctissimi; de floribus Siberiae Kjelmannius, Adulphi socius, scripsit; de Ciukcio populo, passim ignoto, Almquistius.

Ipse autem Nordenskiöldus, quamvis audacissimus nauta, sedulitate quoque et diligentia investigationis parem laudem obtinuit. De libris quos edidit est in omnium memoria Facsimile illud Atlas quo terras a se exploratas descripsit, atque Periplus, quo maria quae persulcaverat, simili sedulitate explanavit. De ignitis phoenomenis, de boreali aurora doctissime pariter disseruit, deque pluribus aliis ad naturae historiam spectantibus, quae enarrare longum est.

Neque inter tot tantosque labores a reipublicae conferenda opera sese abstinuit; plures enim per annos inter Suedorum patres subsellium obtinuit, atque disciplinarum omnium incrementum facunda eloquentia curavit. Amici atque clientes, valetudinem eius firmissimam rati, eum diuturnam vitam victurum sperabant: contra successit res; nam Augusto mense anni MDCCCCI dum Dalby-Oe in sua villa rusticatur, laboriosissima vita, multa cum gloria, functus est.

A. L.

000000000000000000000

B. ANGELICI FAESULANI ET LUCAE SIGNORELLII EFFIGIES.

PFFIGIES subiectas oculis admiremini, socii: qua veritate renident vultus, rutilant oculi; qua venustate plicantur vestes, et cadunt! Muralis paries in Urbevetana illa ecclesia cathedrali, pulchritudinis antiquae miraculo, utrumque pictorem exhibet, quorum vultus ille qui eminet primus, Lucas Signorellius, expressit. Antichristum mole sua ruentem, eiusque asseclas divina ira perculsos in pariete pictor descripserat, quum, quo more passim antiquae actatis utebantur artifices, sese amicumqué suum dilectissimum Fratrem Angelicum Faesulanum

circumstantium, immo propius abeuntium stelarum current ostenditur; hae quippe per lineas ter suum indicant, duum cometes artificio sin-palati ita exceptus sit, ut constans, dum illae pister rubbleo campo restaret.
its latini hoc nostro loquentes tunc

ceptavimus, antique et recentia; quae arbitror ut libenter quisque et iucundissime legal quae referam, benigne vero me habeat di perspicuitatem et sapientiam eius non assequar, qui mihi dux in caelesti illo itinere me scribere, quae poterat ipse di-litar. Itaque minora et minima arrata laster mediocritati meae, sal-Ques nequents

. O, has sublate si bylonia. refer of candidior quidem C. Plinio addings. Illen radegit (1): « In ipso repente macuntur. cinnetes appellat (2)), et comerció modo te ex parte in spe-tur inba, Acontine magnificate, Haco HE ex p Personipat, ad hune acronom fastigiatas, Xitore, ac sine ullis rane in orbe), Breyjasimum, quo cermerentur, dierum appotetum est, longia a (alibi CLXXX; fortamis era octogiata (alihi CLXXX; fortassis eracribendo (D. « ierum » LXXX). – Mor autum alii errantium modo, alii immolactum. Omnes ferme sub ipso septemdida, cuso lactei circuli nomen accepit.
Dialos tradit et simul plures cerni; nemini
crium id alteri, quod equidem sciam; ventes
a à iis graves, acstusque significari. Fiunt
hernis mensibus, et in austrino polo; sed

ibi citra ullum iubar. Diraque comperta Aethiopam et Aegypti populis, cui nomen aevi eius rex dedit Typhon, ignea specie, ac spirae modo intorta, visu quoque torvo, nec stella verius quam quidam igneus nodus. Sparguntur aliquando et errantibus stellis (planetis, nempe) ceterisque crines. Sed cometes numquam in occasura parte caeli est; terrificum magna ex parte sidus, ac non leviter piatum, ut civili motu Octavio consule, iterumque Pompeii et Caesaris bello; in nostro vero aevo circa veneficium, quo Claudius Caesar imperium reliquit Domitio Neroni; se deinde principatu eius assiduum prope

Opinio quae circa cometas percrebuit ita ut insta, diragne mortalibus portenderent, et neces praesertim regibus, exterminia populis, pestes, perniciesque gentibus adducerent, quin et provocarent, inde fluxit, quia vulgus postquam apparuere quaeque mala notavit, et, qua solet, argumentatione usus cometis illa tribuit, quae tamen atsi non apparniment, pariter accidis-

s do animalium vocibus, inserta ad incuner, absumi, peuli, paçue indversa comunicace

mon suyor neque mai (Ex photographica caeli tabula, quam nobis ultro obtulit cl. vir losephus Lais). olane aboleretur.

t. Hodie, post Keplerum, manifestum est actas certis legibus contineri, quibus per orbes vehantur suos. Numquid quasi tabellarii intra tellas et stellas?... Non otioso certe ministerio funguntur, celeritate mirabili, praecipiti cursu, quem horret mens ipea considerans. Septinta ac triginta circiter enumerantur quae ab anno DCXI a. Ch. ad nostra usque tempora miusmodi notata sunt sidera, si tamen sidera dicenda sint, et ex hisce viginti ac trecenta time fere sunt cognita, quamvis corum demigrationes et reditus non omnino sciamus; quid vero conficiant, sive abeant, sive redeant, suspicari non possumus; profecto aliquid dignum est omnipotentia et sapientia creatoris Dei, qui cometas ita plasmavit, tantamque vim dedit, ut quamquam exiguo constant pulvisculo, attamen exiguum hoc ita illis haeret, ita fideliter sequitur praeceps, pernix, ruens, ut ipse sol noster, moles tantas trahens et regens, illas per n dios ignes facularum suarum incedentes detinere et absorbere non valeat; sitque ad exemplum Cometes « Enke », qui ab orbe solis vix trecentis chilometrorum millibus divisus solem circumivit incolumis.

Qui anno MDCCCXLIII apparuit, nucleum diametro 112,000 chilometr. spatiantem habebat; cauda eius per 5,280,000,000 chilometr. porrigebatur. Atqui « nucleum » dixi! ... Ergone quid solidum cometae habent? Maxima horum pars pulvisculo adeo tenui constat, ut. si cogeretur in solidum, vix cubum metrum. aut huiusmodi, metra intra decem ad summum. conficeret solidum nostris marmoribus comparandum. At pluribus astronomis sententia est nonnullos cometes haberi, qui solidum nucleum gerant; et memini me quondam legisse opus, in quo notabatur unus ex hisce, cui solidas esset orbis, seu globus bis millibus chilometr. et quadrigentis circiter constans in circuitu, Quid si haec sphaera in lunarem orbem, in terram nostram, in planetam incurreret? Quanta ruina in conflagratione illa horribili? Quanta in caelestibus perturbatio? Anne et haec erit causa, qua stellas nonnullas interdum in caelo conflagrare et frangi videmus, et postquam brevi arserint tenebrescere? Poeta suspicatur haea non astronomus.

Iam sit venia Musis quidlibet audentibus Verum, qui cometes nunc ingruit, nihil tale minatur. Ipse inter sidera Lyram, Aquilan. Ophiucum, triangulo aequilatero descripto, nune versatur, nec barbam, neque capillos dat per aethera. Dabitne soli proximus? Facile. si tamen accesserit. Materies, qua constat, aetheris et ipsa; quum enim sedulus astronomus noster perscrutaretur, ei visus est esse in medio qui nucleus fulgentior, ab offusa luce cometali di versus. Acrior intendit; nec diu in labore m ratus est; stella enim remotissima coruses cuius radios cometa nostra minime impediebat. ac toto corpore suo minime obstabat. Quo pergit? Unde venit? Quandonam reditum materabit? Haec pro certo haberi poterunt ubi elementa itineris eius et orbitae ad amussim excepta fuerint. Cometae, quot intra solem et Ioven circumeunt vias suas aperuere, et quatuordecim usque enumerantur, quibus data sunt astronomorum nomina, bene de caelesti scientia me ritorum, sive reperientium. Sic habemus come tas Enke, Tempel, Brorsen, Biela bis, Halley, Aderset, etc.

Habent autem et sua fata cometae, quos Iupiter perturbat; perturbant, siqui proximiores fiant, planetae quamquam Iove minores. Cometes Biela aliquid huiusmodi expertus est. Huius vices et nonnulla, quae propiora sunt, reddemus lectoribus, ubi studia quaedam nostra absolverimus, quae nunc habemus prae manibus; saepius enim quaerentes pacem in solitudines caeli fugimus, et quo diutius possumus in hisce quiescimus.

ADULPHUS NORDENSKIOLDUS.

VERDRUPIUS, Norvegus nauta tot inter ova-O tiones a glaciei via rediens, vita functum vocat, Adulphum Nordenskiöldum, qui insulas Spitzbergen primum invisit, atque ansus est Asiae circa nordica litora conscensa nave discurrere, quod nemo antea facinus pertentaverat. Verum de terrarum disciplina optime

Mister, Mundi, Lib. II, cap XXII,

d IX- inter at X- Olympiadem.

[.] lib. II. Tum stellas, quas Graeci

quinquaginta inscriptiones referens a Marib, a Sana, a Sirvach, et, transversa tuentibus incolis, nonnulla templorum rudera, ut imago superficiei et area adesset, chartis commendavit. Tunc studium, tunc aemulatio, tunc stimuli. Tribunus militum Anglorum Coghlan, qui militari munere in urbe Aden tenebatur, ab indigenis Arabiae viginti tabulas aeneas inscriptas emit; sex rev. Wilson, quas inter unam circa gratias actas Deo Lunae, qui Sin dicitur. Anno MDCCCLXX Ioseph Halévy, hebraei mercatoris habitu personatus, in Negiram, Sirvach, Marib, in valles Giof late vagatus, septingentas inscriptiones retulit. Eduardus Glaser, Bohemus, ab anno MDCCCLXXXII ad annum MDCCCXCIV unam et nonaginta supra trecentas inscriptiones transcripsit. Circa idem vero tempus Iulius Eutingh Lotharingius plura scripta, circiter viginti, e regione Medianitarum excerpit, quamvis non integra, quibus tamen patet Madianitas Minaeis regibus paruisse.

Ex hisce emergit inter 1500 et 2000 ann. ante ortum Christi Arabum regna floruisse; manum quid commerciis, negotiis, pecunia, artibus inter Chaldaeos, Assyros, Babylonenses et Arabes interfuisse, qui orientales in Mesopotamia regiones incolebant. Hi Assyriis imbuti moribus et disciplinis eo venerunt, unde thura ille et balsama deferebantur, ut illorum comnercio divitiisque potirentur. Sic regna Maan, Kataban et Hadramoth constituerunt. Nomades Arabes, Beduini, Ismaelitae, vagi et palabundi, millennio circiter ante Christum Felici Arabia potiti sunt a peninsula Sinai adventantes, atque constituere regnum Sabaeum, quod ad Mahumethi aetatem (DCXXV post Christum) invaluit. Tunc autem, millennio illo, scilicet, nisi vel prius, Aethiopia arabica, videlicet insula Meroe, litora Africa Rubri maris, Saba denique uis, a dominatu invadentium nomadum, mari interaestuante, stetit immunis.

Scriptura notas offert consonantes, vocales nullas, iuxta Phoenicum morem, unde graecum et latinum alphabetum fuit. Quum autem Phoenices ex Arabia orientali prodierint, Babylonenibus proximi, hine est quod iure illa in regione scripturae incunabula quaerenda sint. Religio lunam et stellas (« militiam caeli », prout in sacris paginis) magis quam solem veneratur, quae luna: amicus, pater, avunculus vocabatur. Templa longe domibus regalibus praestabant; cultus, caeremoniae, ritus amplissimi.

Sic itaque veteris Arabiae restauratur bistoria, quam effossiones, ubi potestas faciendi erit, fortasse complebunt.

At quid inter Aegyptios posita et Ninivitas et Babylonenses Arabia ista parabit?

D. LASCARIS.

One we we were the wear of the west of the second s

MICOLAI MACHIAVELLI SENTENTIAE.

- A In publicis operibus agricolae adeo humaniter excipiantur, ut potius libentes accedant quam coacti; maior enim erit reipublicae et populorum, quam operum cura.
- A Merito patres nostri haud lata, sed probe culta praedia satis esse opinabantur.

Latine interpretatus est C. DEHò.

LEONIS PP. XIII

LITTERAE APOSTOLICAE

QUIBUS

CONSILIUM INSTITUITUR

STUDIIS SACRAE SCRIPTURAE PROVEHENDIS (1).

Leo PP. XIII, ad perpetuam rei memoriam.

Vigilantiae studiique memores, quo depositum fidei Nos quidem longe ante alios sartum tectumque praestare pro officio debemus, litteras encyclicas Providentissimus Deus anno MDCCCXCIII dedimus, quibus complura de studiis Scripturae sacrae data opera complectebamur. Postulabat enim excellens rei magnitudo atque utilitas, ut istarum disciplinarum rationibus optime, quoad esset in potestate Nostra, consuleremus, praesertim cum horum temporum eruditio progrediens quaestionibus quotidie novis, aliquandoque etiam temerariis, aditum ianuamque patefaciat. Itaque universitatem catholicorum, maxime qui sacri essent ordinis, commonefecimus quae cuiusque pro facultate sua partes in hac caussa forent; accurateque persequuti sumus qua ratione et via haec ipsa studia provehi congruenter temporibus oporteret. Neque in irritum huiusmodi documenta Nostra cecidere. Iucunda memoratu sunt quae subinde sacrorum Antistites aliique praestantes doctrina viri magno numero obsequii sui testimonia deferre ad Nos maturaverunt; cum et earum rerum, quas perscripseramus, opportunitatem gravitatemque efferrent, et diligenter se mandata effecturos confirmarent. Nec minus grate ea recordamur, quae in hoc genere caholici homines re deinceps praestitere, excitata passim horum studiorum alacritate. —Verumtamen insidere vel potius ingravescere caussas videmus easdem, quamobrem eas Nos Litteras dandas censuimus. Neesse est igitur illa ipsa iam impensius urgeri praescripta: id quod Venerabilium Fratrum Episcoporum diligentiae etiam atque etiam volumus commendatum.

Sed quo facilius uberiusque res e sententia eveniat, novum quoddam auctoritatis Nostrae subsidium nunc addere decrevimus. Etenim cum divinos hodie explicare tuerique Libros, ut oportet, in tanta scientiae varietate tamque multiplici errorum forma maius quiddam sit, quam ut id catholici interpretes recte licere usquequaque possint singuli, expedit communia ipsorum adiuvari studia ae temperari auspicio ductuque Sedis Apostolicae. Id autem commode videmur posse consequi si, quo providentiae genere in aliis promovendis disciplinis usi sumus, eodem in hac, de qua sermo nunc est, utamur. His de caussis placet, certum quoddam Consilium sive, uti loquuntur, issionem gravium virorum institui: qui cam sibl habeant provinciam, omni ope curare et efficere, ut divina eloquia et exquisitiorem illam, quam tempora postulant, tractationem passim apud nostros inveniant, et incolumia sint non modo a quovis errorum affatu, sed etiam ab omni opinionum temeritate. Huius Consilii praecipuam sedem esse addecet Romae, sub ipsis oculis Pontificis maximi: ut quae Urbs magistra et custos est christianae sapientiae, ex eadem in universum christianae reipublicae corpus sana et incorrupta huius quoque tam necessariae doctrinae praeceptio influat. Viri autem ex quibus id Consilium coalescet, ut suo muneri, gravi in primis et honetissimo, cumulate satisfaciant, hace proprie habebunt suae navitati proposita.

Primum omnium probe perspecto qui sint in his disciplinis hodie ingeniorum cursus, nibil ducant instituto suo alienum, quod recentiorum industria repererit novi: quin imo excubent animo, si quid dies efferat utile in exegesim Biblicam, ut id sine mora assumant communemque in usum scribendo convertant. Quamobrem ii multum operae in excolenda philologia doctrinisque finitimis, earumque persequendis progressionibus collocent. Cum enim inde fere consueverit Scripturarum oppugnatio existere, inde etiam nobis quaerenda sunt arma, ne veritatis impar sit cum errore concertatio. — Similiter danda est opera, ut minori in pretio ne sit apud nos, quam apud exter-

(1) Summi Pontificis litteras has, die XXX superioris mensis datas, quippe maximi ponderis et ad cultum omnem spectantes, libenti animo integras sociorum ad commodum utilitatemque referimus.

V. U.

nos, linguarum veterum orientalium scientia, aut codicum maxime primigeniorum peritia: magna enim in his studiis est utriusque opportunitas facultatis.

Deinde quod spectat ad Scripturarum auctoritatem integre asserendam, in eo quidem acrem curam diligentiamque adhibeant. Idque praesertim laborandum ipsis est, ut nequando inter catholicos invalescat illa sentiendi agendique ratio, sane non probanda, qua scilicet plus nimio tribuitur heterodoxorum sententiis, perinde quasi germana Scripturae intelligentia ab externae eruditionis apparatu sit in primis quaerenda. Neque enim cuiquam catholico illa possunt esse dubia, quae fusius alias Ipsi revocavimus: Deum non privato doctorum iudicio permisisse Scripturas, sed magisterio Ecclesiae interpretandas tradidisse; « in rebus fidei et morum, ad aedificationem doctrinae christianae pertinentium, eum pro vero sensu sacrae Scripturae habendum esse, quem tenuit ac tenet sancta Mater Ecclesia, cuius est iudicare de vero sensu et interpretatione Scripturarum sanctarum; atque ideo nemini licere contra hunc sensum aut etiam contra unanimem consensum Patrum ipsam Scripturam sacram interpretari » (1); eam esse divinorum naturam Librorum, ut ad religiosam illam, qua involvuntur, obscuritatem illustrandam subinde non valeant hermeneuticae leges, verum dux et magistra divinitus data opus sit, Ecclesia; demum legitimum divinae Scripturae sensum extra Ecclesiam neutiquam reperiri, neque ab eis tradi posse qui magisterium ipsius auctoritatemque repudiaverint. — Ergo viris qui de Consilio fuerint, curandum sedulo, ut horum diligentior quotidie sit custodia principiorum: adducanturque persuadendo, si qui forte heterodoxos admirantur praeter modum, ut magistram studiosius observent audiantque Ecclesiam. Quamquam usu quidem venit catholico interpreti, ut aliquid ex alienis auctoribus, maxime in re critica, capiat adiumenti: sed cautione opus ac delectu est. Artis criticae disciplinam, quippe percipiendae penitus hagiographorum sententiae perutilem, Nobis vehementer probantibus, nostri excolant. Hanc ipeam facultatem, adhibita loco ope hete-rodoxorum, Nobis non repugnantibus, iidem exacuant. Videant tamen ne ex hac consuctudine intemperantiam iudicii imbibant: siquidem in hanc saepe recidit artificium illud criticae, ut aiunt, sublimioris; cuius periculosam temeritatem plus semel Ipsi denuntiavimus.

Tertio loco, in cam studiorum horum partem, quae proprie est de exponendis Scripturis, cum laticalme delium utilitati pateat, singulares quasdam curas Consilium insumat. Ac de iis quidem testimoniis, quorum sensus aut per sacros auctores aut per Ecclesiam authentice declaratus sit, vix attinet dicere, convincendum ease, eam interpretationem solam ad sanae hermeneuticae leges posse probari. Sunt autem non pauca, de quibus cum nulla exstiterit adhuc certa et definita expositio Ecclesiae, liceat privatis doctoribus eam, quam quisque probarit, sequi tuerique sententiam: quibus tamen in locis cognitum est analogiam fidei catholicamque doctrinam servari tamquam normam oportere. Iamvero in hoc genere magnopere providendum est, ut ne acrior disputandi contentio transgrediatur mutuae caritatis terminos; neve inter disputandum ipsae revelatae veritates divinaeque traditiones vocari in disceptationem videantur. Nisi enim salva consensione animorum collocatisque in tuto principiis, non licebit ex variis multorum studiis magnos expectare huius disciplinae progressus. -Quare hoc etiam in mandatis Consilio sit, praecipuas inter doctores catholicos rite et pro dignitate moderari quaestiones; ad easque finiendas qua lumen iudicii sui, qua pondus auctoritatis afferre. Atque hinc illud etiam consequetur commodi, ut maturitas offeratur Apostolicae Sedi declarandi quid a catholicis inviolate tenendum, quid investigationi altiori reservandum, quid singulorum iudicio relinquendum sit.

Quod igitur christianae veritati conservandae bene vertat, studiis Scripturae sanetae promovendis ad eas leges, quae supra statutae sunt, Consilium sive Commissionem in hac alma Urbe per has litteras instituimus. Id autem Consilium constare volumus ex aliquot S. R. E. Cardinalibus auctoritate Nostra deli-

(1) Conc. Vatic, sess. III, cap. II, De revel.

pectante de angulo adiferre non tamquam pectante de la position, sed quasi amicitias meteriam de la position, qui templum imprederentar de la position de la position di rimus;

Corb in mo BCDXL, magistrum habelt (22 Francesca quocum in tro) Illa partecit. Riospitio tura Carrit frattree in the partecit. Riospitio tura Carrit frattree in the partecit. Riospitio tura Carrit frattree in the Georgius illa, qui cerius illinote in the Georgius illa, qui cerius illinote in the Georgius illa, qui cerius illos considera in the Georgius illa, qui cerius illa carrita illos considera illa carrita illos considera illa carrita illos considera illos considera

A TOWNEY BASTA GENAUD PATRIE REDDITALE
PARTIE RETRICTATAR A FRANCISCO XAV. REURE.

LXXXVII. - RUSTICUS ET SERPERS.

The state of the s

At moriers, mes tan male dignue ope. >
Divit, et acrepta (quee instior ira?) bipenni,
Bacrilana arten in tria frusta secat.
Schmilist arrente, cuius conlescere trunco .
Mitter, at frustra, cauda caputque suc.
Zuitium manet ingratos. Tu munero, lector,
Punde, sed ista vide quo benefacta cadant.

LXXXVIII. — LEO ARGROTUS BY VULPES

Asper ren proudum quum forte inceret in antro
(Antrum quippe nigrans aula leonie erat),
Ad es legatos ex omni gente ferarum
Asciit, edicto poetibus appoeito:
- « Legatis - ita ren - sociisque paravimus amplam,
Longe a vulnifico dente vel unque, domum.

ARABES

QUINAM ET QUANDO! (1)

At queenam in Arabia reperta sunt? Pauca quidem hactenus; et, si velimus vera confiteri, exigua in comparatione corum, quae alibi, ut in regionibus Ninive, Babylonis, Micaenarum, et in ceteris ubique apparuerunt. Non m circiter abbine annos triginta ulli fas erat ca per loca impune versari, quum tamen fere omais regio Felicis Arabiae, ubi Saba regnabat, o mari contermina, acdificiorum, monumenas inscriptis frequentissima esset. Quae regio dicitar Iemen, urbem caput habet B. Harris Anglus, ab Hodeida Eduardus ; the desem, hic sex diebus iter confe-Manzoni, Alexandri nepos, liet urbe nuper edidit, refertque Gief a Sans in vallem descendere, nobus metrorum millibus a mari rederibus magnificis ubique aspe-men ubertate soli et cultu spee dierum iter est Orientem et ild reperies Marib, olim florentissi-Schecorum urbem; nunc est s; et eisea non minores, Sabaeis unt urbes Carna, Iattil, Ham de Petra dicam, quae Pebias caput fuit. Sabacorum, seu

Mi teleur timeent; veniant diplomate fei,
Nomen quod matrum, neetre sigille refert. >
Principie imparis garetur: ad entre leonie
Undique quadropedum convolut onne genus.
At maneere domi vulpes; causamque rogatae
Pundere, cur nollent regis adire thronum:
- « Omnia - diserunt - vestigia (miraque res est)
Ad regis tendunt limina, nulla retro.
Halcos use quidem remur diplomate feoe;
Rogis maiestas hace tamen accipiat:
Cornitur agregia, quo tramite catur ad aulam;
At non apparet, quo redestur, iter. >

LXXXIX. - Equus er Asmus.

Auxilium socio, socius, ne ferre pigreris;
Si cadit ille, duplex te manet inde labor.

Pout equus, vacui tentum gestator ephippt,
Urbem versus; idem fecit asellus iter.

Hic sub fases gravi lignorum paene fatiscens:

— « Mecum — dixit equo — divide, frater, onus.

Ni pius id facias, virus non assequar urbem;
Mox animam, tanto pondere fessus, agam.

Rem neque difficilem posco: te sarcina tota

Est pressura parum, dimidiata nihil. »

Irrisit sonipes durus petulaneque gementem,
Quem sinit oppressum morte perire mala.

Dedidicit ridere, suos cum ligna gravarent
Lumbos, exstincti pelle superposita.

XC. — CANIS, ABIECTA PRAEDA, UMBRAM CAPTANS.

Omnes decipimur, nec dinumerabitur ulli Agmen stultorum, quos trahit umbra fugaz. Hos, Assope, tuus doceat canis. Ille sub undis Vidit adumbratam, quam tenet ore, dapem. Re spreta solida, fruiturus imagine vana, Desilit in flumen, iam rapiendus aquis.

Himiaritarum, seu Homeritarum regna latina porrigebantur, quibus Catabanes et Hadramotitae sub ditione fuerunt, unde thura, et odorifera quaeque deportabantur, quamvis Mahraland, qui ab Oriente eminet, amplissima regio, et Somalium littus, quod trans mare Rubrum ad Occidentem huius regionis, et coram, est. quasi aromatum omnium fontes et origines patandi sint. Inter Mahraland et Somalios illa celebris insula Socotora dicitur « paradisus beatorum » a priscis locorum incolis, a poetis, Mi. nacorum reges, reges Saba in quidquid odormentorum erat in Iudaeorum regiones mittendum, suo lucro vigilabant. Carna, Minacorum regia urbs, in valle, seu planitie Giof olim erat: eiusque inscriptiones de Minaeorum regno, quod ignorabamus in Arabia, certiores nos faciunt ac sermonis genus habent a Sabaeo aliquants. lum diversum; non tamen ut magis quam : lingua dialectum differat. Eius rudera ingentia sunt, et magna pars moenium eminet adhu: illud autem singulare, inscriptionibus ubica esse operta.

Anno MDCCCXLI Germani Gesenius et Rodiger de lingua et scriptura Homeritarum sive Himiaritarum primi egerunt; hi quasi instinta quodam (non enim ultra sex inscriptiones libebant, quarum una erat ab Hadramot, quique a Sana) de antiquitate et cultu Araban vetustissimo praedixerunt. Sex a medico quodam datae insuper sunt. Anno MDCCCXLV Thomas Ioseph Arnaud, Gallus, audacter midiam in Sabacorum regionem prosilivit, sex et a serie diam de la companya de la

Fluctibus obluctans, attingit denique ripam; Fugerat interea corpus et umbra dapis.

XCI. — CIRCULATOR.

Ventosos tellus numquam non gignit agyrtas, (1) Queis non fertilior crescit in orbe seges. Hi Stygs se iactant transses, crepantque per urbs Facundo melius se Cicerone logi Sic blaterasse ferunt quemdam : - « Mihi detur ale Pigra quantumvis indole, mentis inops; Sit stipes, caudex, asinus sit sesquipedali Aure, sophum vobis hunc ego restituam.» Talia iactari cum rex a rhetore sensit, Ad sua grandiloquum tecta venire iubet. Cui: - « Nostris - ait - in stabulis adolescit asellus Arcadicus, longis praeditus auriculis; Causidicus vellem fieret. » - « Potes omnia i Rex; faciam quadrupes ius ut utrumque scial. Sic doctor; data cui merces hac lege, peritam Redderet ut iuris, post duo lustra, feram: « Quae nisi re praestem, - subdit promissor - o Vinclis, in medio stranguler ipse foro; Stranguler, auriculis asininis sinciput auctus, Dorsum depressus codice rhetorico. » - « At me - sic iudex nebulonis mussat in aurem Supplicii testem inverit esse tui. Grata dabis spectacla, crucem cum scanderis altes, Verba diserta serens, codice digna tuo. Tum reliquis etiam monitor nebulonibus esto, Fures quos rudior plebs vocitare solet. > Rhetor ad hace: - « Crucis ante diem, vel rex, vel and Funus erit; placida morte vel ipse cadam.» Astrologus denos, non satis ille sapit. Utere luce data; decimus dum volvitur annus, Tertius e sociis suevit obire tribus.

(Ad proximum numerum).

(1) 'Αγύρτες (ab ἀγείρω = congrego) graece circulator significat et praestigiatorem circumforaneum.

CONSTANTINI PISONI

MAGNA OFFICINA CANDELIS VAPORE CONFICIENDIS

ab anno MDCCCIII constituta

ROMAE IN ITALIA

Corso Vittorio Emanuele 127-129 et Via de' Sediari 1, 2, 3

nuperrime

in stabili mercium ostentu Lutetiae Parisiorum constituto aureum nomisma retulit, eiusque possessor equestri dignitate est exornatus, fide sic addita

praestantissimum hoc esse de re Italicum opificium.

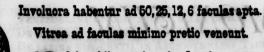

Cereas faculas ad noctem comparat templis et familiis necessarias, plurimorum iudicio, qui per orbem universum eas acquisive-

runt, ex omni parte perfectas, quippe quae parsimoniam cum vivida luce, cum salubritate et munditie apprime coniungant.

Ad publica solemnia faculae peculiares suppeditantur.

Pes per omnes orbis regiones nullo inbentium impendio exportatur.

Rupes nutantes.

Nutantes rupes esse pluribus in locis cognoscimus, quae, mole plus minusve ingentes cum sint, brevi tamen pede inferiori saxo innituntur undique excisae. Ita porro aequilibratae sunt super basi, aequis prementibus undequaque ponderibus, ut dum levi quovis impulsu motum nutationis accipiant, numquam tamen dextrorsum vel sinistrorsum decidant, staticae et dynamicae legibus mole propria parentes. Casu haec accidisse narrant, erodentibus et abripientibus circa humum, qua saepiebantur, pluviis, turbinibus; non tamen ita vulgus autumat, cui divinum quoddam in hisce inesse visum est, nec a maioribus traditam suis, susceptam semel, pertinax deponit animo sententiam; propterea quod scimus Druidica saxa in Gallia vel nunc noctu, clamculum a superstitiosis adiri, consultum de rebus et alienis et suis. Talis et est, attamen omni superstitione purgata, in Ciminis montibus prope Viterbium rupes, quae passim « rupes naviculans » nuncupatur, eo quod motum naviculae, cui blandiantur fluctus, imitetur pulcherrime. At principem obtinet locum in provincia Buenos-Ayres super monte Tandil maxima cautes, cui septingentarum millium pondus librarum adscribitur. Haec autem suapte semper nutat, nemine commovente, impellente nemine, a saeculis, et loci sermone piedra enobezida appellatur. Ambigunt plures cieri motus huiusmodi virtute caloris a sole irruentis, quo massa rupis nunc hic, nunc illic dilatatur. At mihi longe alia causa videtur, dignaque doctis, praesertim nutatio haec etiam absente sole habeatur. Opinionem propono meam. Moles in arduo est, ipsaque immanis; orbis terrarum igitur super axem semet quotidie volventis - (adde aequatoris proximitatem, in qua motus pernicior) - impetum sentit rupes, ipsique obedit, prouti pondus facere noscimus filo suspensum a decenti altitudine, motui terraquei orbis ab occidente in orientem gerens fideliter morem.

Ioci.

In periculosa venatione societas difficilis.

Coturnicibus mors brevi impendebit; atque ideo, qui venatione vel delectantur, vel utilitatem inde referunt aliquam, sunt omnes in negotiis ut parata sint omnia instrumenta, quibus fas sit, legis vinculo circa venandi potestatem soluto, manus in volucres admovere armatas. Nicostratus sanctissimarum Albularum unda se proluens Telesphorum noverat; optimi ambo. Suborto amicitiae mutuae desiderio saepe visitationis commutabant officium. Telesphorus igitur adiens Nicostratum domi reperit venationis armamenta omnia in coturnices apparantem. Miranti: - Ne mireris, -Nicostratus ait; - venator quippe sum non mediocris. Tune? - Atqui et ego interdum respondit amicus, - sed in coturnicibus occidendis quae voluptas et quae virtus, si praedae gloria communicanda cum canibus praecipua sit, sine quibus frustra quaeretur? - Ah! intelligo, - inquit Nicostratus; - tibi cordi est venatio periculorum non exspers, qua frendentem aprum, hiantem rictu lupum, irruentem unguibus dentibusque ursum prosternas. — Utique, sodes; - reddit Telesphorus. Tunc Nicostratus addit: - Si te pericula in venatu iuvent, venias ultro, hortor; venienti mecum enim, qui praeterita hieme consanguineum meum Tiburtium plumbo male mulcavi, pericula non deerunt.

Telesphorus risit; at se non iturum spoponditaus esup tiquos endettA

Evidentia persuasionis.

In diversorio, cui nomen Nassauer Hof in urbe Wiesbaden, plures mensae eidem cenan-tes assident, ques inter senex, imperatoria forms, promissa in pectus candida barba Disputantes acriter publica de re constituenda, quae optima foret, convivas ille intentus audiebat; at interdum summis subridere labiis videbatur, nec tamen verbum faciebat. Quidam, qui « democratiae » dominanti favebat, fortassis aestu orationis nimium concitatus, fortassis et vino: - Heus tu, - seni dixit; inaniane ad suadendum tibi mea argumenta videntur? — Recte putasti, — respondit senex. — Numquid, - urget ille, - « monarchicum » regimen « democratico » antefers regimini? — Equidem ita: - reddidit antiquus noster. - Atqui democraticus impatiens instat: - Si sententiae causa tibi sit, qua non acquiescas argumentationibus meis, in medium profer, ut ventilemus, ac te ipse confundam.

Olli pacato Senior sic reddidit'ore:

— Sexcenta mihi sunt argumenta quibus democratiae regimini monarchicum anteferendum videatur; primumque agmine est, quod ego sum Oscar, Sueviae rex. —

Tum Democraticus assurgens: — Salve, tu — dixit, — qui es virorum optimus; mihi gratulor te vidisse, audisse, et quoties fueris tu monarchiae patronus, libenter praebeo victas manus; — dextramque tetendit daturus foederis et accepturus fidem. En in utroque persuasionis novae evidentia!

P. d. V.

LIBRI RECENS DONO ACCEPTI

CARM. PEZZULLO, Leo Papa XIII Gloria Pontificum. — Aversae, ex off. Fabozzi, 1902. MARCO BELLI, Grammatica elementare della lingua latina. Morfologia - Sintassi. -- Edid. Ligurni Raphael Giusti, 1903. (Ven. de divingere em Consultorum officio ac node divingere em Consultir mos est, elaros
de divingere alla parte, viros quorum a doctrina
de divine alla parte, sit commendatio. Consilii
de divine consultation en de divine alla parte de divine consultations,
de divine consultation fairit, respondendo consultations,
de divine consultation prodesso. Quaectumque
de divine consultation prodess

fore, his cosptis Nostria, the cosptis Nostria, the state of the cosptis nostria, the state of the cosptis nostria, divina the state of the state of

The state of the s

chipsing the MONTUM characters are from a colored position will

A least tancontail of the property of the control o

The translational and products deliberate in the translational and Buscorum Caccarem Caccare, facility in the Caccarem Caccare, facility in the Caccarem Caccare, facility in the Caccarem Cacca

In Gallia atque in Belgica effossorum pergunt ubique fere desertiones, ita ut carbonis fodinae relictae ubique atque desertae nullum iam amplius edant fructum. Qui domesticis rebus praesunt administri reipublicae suam intercessionem, missis ad rem legatis, inter delectos ab opificum coetibus arbitros atque divites dominos adhibuere, ut discordiam tantam ex bono et aequo quamprimum componerent. Interest enim quam maxime reipublicae ne desertiones huiusmodi longius protrahantur, siquidem industres passim artes omnes ac sive terrestria, sive maritima itinera carbone aluntur atque moventur, cuius si deficiat inopinato vis et copia, sensim omnes artes suis quasi nervis privabuntur, opificia silebunt, machinae quiescent, detrimentumque inde acceptum paucis etiam post diebus nemo satis aestimaverit. Additur quaedam quoque advelitationes inter opifices desertores atque milites ad opificia tuen-da missos intercessisse, praesertim Dunquerca in urbe, ubi ad effossores transfugas accessere baiali omnes qui in portus finibus mercibus diferendis ad naves vel ad litus vacant. Militari manu vix sedata discordia, traditaque ad aliquot dies auctoritas imperiumque omne tribunis militum, qui cohortibus suis pacem tandem restituere. is encetarine arabitation of retin

Nuncii Aspinwall ex statione, Panama in isthmo satis nota, enarrarunt ultimas bellorum vices, quae Venesuelanam atque Columbianam rempublicam civium sanguine pessumdant. Castrum atque Marroquinium praesides victores ubique evasiase dicunt diaria, dum perduellium copiae, valueratis multis vel occisis, amissa tormentorum bellicorum ingenti manu, fusae utraque in regione atque dispersae traduntur. Elatum immo victoriis adeo Castrum praesidem forunt, ut iam contra munus illud tutorium atque pervigile quod Americanum nordicum foedus sule militibus per Panama fretum gerit, voces extulerit, atque arma quoque sit minitatus. Quae si reapse ille tentasset futurum nos ipsi credimus Roosevelt praesidem Panama viae effediendae valedicturum, atque rursus ad Nicaragua regionem oculos conversurum. Hisce de causis utraque in republica negotia gravius in dies implicantur. Quamvis enim Neo Eboracense diarium, cui nomen a Sole, foedus triplex secreto initum esse nunciaverit inter Equatorianos, Columbianos atque Cilenos, non tamen huius foederis vires iure Americani pertime-

Etiam de Sinis his diebus notitiae, eaeque fausto alite bonae. De Shang-hai enim urbe atque oppidis eius rursus Imperatori coelestium reddendis negotia resumpta affirmantur. Knappe, legatus Germanorum, cum Ciang-li-tung, regia vice in illa urbe fungens, rem proposuit, eique Gallus quoque legatus accessit. Si prospera omnia cadent, prouti est in votis, oppida tandem nostri milites deserent, omnium utilitate.

Tristia contra ex Africa innotuere. Mad-Mullah enim, furens ille Mahumethi assecla, iterum Anglos aggredi est ausus, ex improviso primis eorum agminibus superveniens. Qua, licet parvi momenti, victoria facile coniectui est ad summum efferri barbarorum illorum animos, et multam operam Anglis impendendam esse ut Somalorum turbas undique coalescentes disperdant atque ad nihilum redigant. Interea Swayne tribuno Manning imperator in exercitu illo suffectus est.

POPLICOLA.

PUBLICI PER ORBEM COETUS LEGIBUS FERENDIS.

In Austria graves tumultus inter municipum edmitia excitati sunt a Bohemorum legatis, ut propositae rogationes de publico aere, vel relata expensarum summa in futurum annum eroganda, serius quam par sit sanciantur. Colomanius autem, administrorum in Hungaria praeses, fassus est foedus imperii Austros inter et Hungaros ictum optime posse prouti nunc iacet ad sextum annum ulterius servari; de commerciorum denique pactionibus antequam cam exteris gentibus res composita sit se nolle eas tamquam abrogatas nunciare dixit.

In Gallia ad eligendos inter populi oratores legatos, qui inquirant de sacris sodaliciis quae supplicem libellum offerent ut iuris persona sibi concedatar, neque vota sua neque operam catholici oratores contulere. Mox autem subveniet de re pecuniaria publica quaestio gravissima, cui ingravescens quotannis magialienum aes imminet, ita ut rigidis legibus ei caven iam oporteat.

In Germania de vectigalibus innovandie, que gramina vel reliquos terrarum fructus ab externorm commerciis aemulantibus per patrios fines tuentur, acriter disceptatum, ita tamen ut suffragia tanten agrariae, quam vocant, factioni passim faverint: at tradunt quoque fore ut coetus, cui gentium omnim Germanico imperio subiectarum legati assident, nova vectigalia veto suo ecommoretur.

SCRIBA.

AENIGMATA

a constituere regumn Subacum, quod ad Ma-

Prima nent vetulae, Graecis est altera nummus; Summa clarus honor, templa, theatra vigent.

II.

Me fac pyrrichium; cervos quot subdola capto!
Oppida forte habeo, culmina, gramen, aqua.
Si vero emollis, adhibe mox pharmaca prudens,
Claudere ni exanimis tristia fata velis.

R. S sarsi V. HTienm morent unde graecum

Ex socils, qui utriusque aenigmatis interpretationem ad commentarii moderatorem miserint intra duos menses, unus, sortina gratis accipiet opus, cui titulus:

TH. VALLAURI
DE RE EPIGRAPHICA.

A enigmata an. V, n. XVIII proposita his respondent:

1) Fulmen, Flumen. Lumen. - 2) Corbis, Orbis.

La rite soluta miserunt;
Th. Vignas Sch. Piar., Roma. — Cam. Straschill, Villace.
— Lad. Lud. Podobinski, Cracovia — Guil. Schens, Astistona. — D. Le Provost, Brioces. — F. Arnori, Medicians. — Ad. Schrsypkowski, Swinice. — Petr. Garrone, Pessana at Vercellas. — Herm. Gini, Aguis Tuurinis. — Aem. Guchwind Sch. Piar., Praga. — St. Figielski, Repino. — B. Michaldi, Sucheice. — E. Burg, Argentorato. — V. Starace, Neapoli. — Iac. I. Wayes, Washingtonio. — Car. Stegmüller, Sabaria. — Alois. Cappelli, Scaris. — Ios. Walter, Neo Eborace. — Ad. Husa, Grybovia. — A. Mesek, Travnick. — Vold. Lommatisch, Limbach. — Ios. Iust. Grünes Sch. Piar., Nicolsburg. — Ant. Lassota, Sutrio. — H. Gardner, Cincinnati. — Bos. Kansen O. S. B., Torak. — I. Pagès, Penang. — Iul. Seratinger, Dresda. — V. Hertel, Mendhusio.

Sortitus est praemium

CAM. STRABCHILL,
ad quem missum est opus, cui titulus:

CARMINUM S. ALPHONSI M. DE LIGORIO

VERSIO LATINA METRICA

QUAM CONCINNAVIT

FRANCISCUS XAVERIUS REUSS
(Editio altera aucta novisque curis subiecta).

Sponsor: Ioannes Baptista Ciampi, iurisperitus-Bomae — Ex officina Pacis Phil. Cuggiani.